

Sømand
og
Sviger mødre

^A/s ASA FILMUDLEJNING præsenterer

den festlige danske lystspilfarce

SØMÆND OG SVIGERMØDRE

Iscenesat af BENT CHRISTENSEN

Drejebog *Arvid Müller og Solveig Ersgaard*
efter Stig Lommers teatersukces oversat og bearbejdet af Mogens Lind

Fotografi *Rudolf Frederiksen*

Dekorationer *Steini Sveinbjørnsson*

Tone *Bent Høyer*

Musik *Jørn Grauengaard*

I hovedrollerne:

Kanusti DIRCH PASSER
Peter OVE SPROGØE
Henry Middelboe KJELD PETERSEN
Emma, hans kone JESSIE LAURING
Tante Rosa LILY BROBERG
Bitten LONE HERTZ
Yvonne JUDY GRINGER
Fru Kjær AASE WERRILD
Pastor Krans SVEND METHLING

Desuden medvirker: *Johannes Krogsgaard, Knud Hilding og Emil Halberg*

Handlingen

Der er travlhed i rækkehuset hos familien Middelboe i Helsingør. Husets eneste datter, Bitten (Lone Hertz) skal giftes og hendes mor, Emma Middelboe (Jessie Lauring) har travlt med at sætte alle i sving. Stakkels tante Rosa (Lily Broberg), der ejer en udpræget evne til altid at gøre det forkerte på de mest fortvivlede tidspunkter, er næsten ved at bryde sammen ved synet af kransekagen. Ligesom de øvrige bryllupsforberedelser minder de hende alt for meget om den gang, da hun selv skulle giftes, men blev svigtet foran alteret.

Maskinerne i bunden af DSB-færgen fra Helsingør til Helsing-

borg larmer så meget, at maskinmester Henry Middelboe (Kjeld Petersen) ikke føler sig særlig generet af Emma's stemmeudfoldelse, da han kommer hjem. Mange års ægteskab har vænnet ham til tonen og han trækker sig stiltfærdigt tilbage til sine marsvin i „kahytten“, hans private hule.

Midt i travlheden kommer nabokonen, fru Kjær (Aase Werild). Naturligvis må brudgommen ikke se bruden før brylluppet. Det betyder ulykke, og hun tilbyder derfor generøst, at han sammen med forloveren kan bo i et værelse hos hende natten over – mod et mindre vederlag. Og så dukker Peter (Ove Sprogø) og Kanusti (Dirch Passer) op. De er begge orlogsgæster, og da Peter ikke har nogen familie, har han shanghaiet vennen til at være forlover. Kanusti er ikke varm på tanken. Han vil meget hellere hjem til Assens – og det var måske også klogest om han havde gjort det, for hans entre i det Middelboeske hjem er i hvert fald ikke særlig

heldig, og det er synd at sige, at Peters svigermor bliver begejstret for ham. Men det bliver til gengæld Bittens veldrejede kusine Yvonne (Judy Gringer), som skal være brudepige. Og for første gang glæder Kanusti sig over, at han alligevel ikke valgte Assens.

Som brudens far har Henry i virkeligheden det vanskeligste job – bryllupstalen. I dagevis har han fortvivlet prøvet at sætte en tale sammen, men uden større held, og da de tre sømænd tilsyneladende går i vejen derhjemme, beslutter de at gå i byen for at fejre Peters sidste aften i frihed.

Det går lystigt til i „Skipperkroen“, og da Peter og Kanusti

finder ud af, at de vil skrive en bryllupssang, kommer Henry i tanke om sin ufærdige bryllupstale. Det eneste ord han ikke er i tvivl om, er „skål“, og det er tre opstemte sømænd, der ud på aftenen kommer hjem til svigermor. Samtidig kommer fru Kjær styrtende og fortæller, at hun ikke kan have Peter og Kanusti boende, da hendes datter har fået mæslinger – og tante Rosa opdager et blødende hjerte i kaffegrundset, og tager det for et dårligt varsel om brylluppet. Men Emma Middelboe er ikke sådan at tage pippet fra.

Der bliver redt op til Peter og Kanusti i stuen, men Kanustis størrelse gør det særdeles besværligt for Peter også at få plads

på sofaen, og Peters søvn bliver helt spoleret, da Tante Rosa kommer til at røbe, at svigermor har arrangeret, at det unge par skal bo i et hus lidt længere nede i gaden. Peter vil selv bestemme, hvor han og Bitten skal bo, og det skal i alle tilfælde være så langt væk fra svigermor som muligt.

Da bryllupsdagen oprinder, har Peter lagt en plan, så dagen får et aldeles uventet forløb. Alt ender dog i fryd og gammen, men først er svigermor blevet sat alvorligt på plads af gamle pastor Krans – og Yvonne og Kanusti finder ud af, at de måske burde følge Bitten og Peters eksempel.

13446